Ce ne mai cumpărăm?

Așa cum există omeneasca întrebare „ce facem sîmbătă seara ?“, mai există una la fel de omenească, dar ceva mai economică : „ce ne mai cumpărăm ?“.

Am ascultat o discuție pe această temă, care cred că merită să fie cunoscută de cît mai mulți.

Se vedea că cele două personaje, soț și soție, cumpăraseră destul de multișor la viața lor, așa că achiziționarea de noi obiecte de valoare ridica probleme dintre cele mai complicate.

— Ce ne mai cumpărăm ? deschidea el discuția cu un ton energic, tineresc.

Ea răspundea oftînd :

— Ce să ne mai cumpărăm ? Zău dacă mai știu ce să ne mai cumpărăm.

— Dacă ne iubim, știm ce să ne cumpărăm.

Totuși, n-au găsit din următoarele motive : casă aveau, frigider aveau, magnetofon aveau, covoare aveau, cîini aveau, papagali aveau, timbre aveau, automobil aveau, veselă aveau, pisici aveau berechet.

Dezamăgiți, au încercat să se dedice, cu toate resursele financiare și sufletești, ameliorării bunurilor existente.

— Ce-ar fi să reparăm „Fiat“-ul ?

Soția strîmbă din nas, disprețuitoare.

— Ce să repari, tu, la el ? Vorbești aberații... N-are nici pe dracu !

— Dar dacă am schimba faianța, dacă am înlocui albastru cu un portocaliu ? Ce zici, tu, de un portocaliu frumos ?

— Și albastru e o culoare frumoasă, i-o reteză ea, voinicește, de la obraz.

Îmi venea să plîng ; să ai bani și să nu ai ce cumpăra, mare nenorocire la casa omului !

Atunci ea, după o clipă de gîndire, riscă :

— Ce-ar fi să facem un copil ?

El se ridică în picioare, îngrozit. Și iată ce mi-a fost dat să aud :

— Ești iresponsabilă ! Tu nu știi cît costă un copil... o avere ! Copilul ne-ar ruina. Cu costul unui copil cumperi o vilă la Sinaia...

Și totuși, obsesia maternă pînă la urmă triumfă.

— Bine, nu-l facem. Dar să-i spunem Titi...